నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక తరువాయి)

సి.ఎం. చాంబర్లో సమావేశం చాలా వేడివేడిగా సాగింది. ముఖ్యమంత్రి, హోం మినిస్టరు బ్రహ్మానందం, సలహాదారు చాణుక్య, ముద్దాయి రాజా ఉన్నారు. సి.ఎం. పెనం మీద ఆవగింజలా ఎగిరెగిరి పడుతున్నాడు “నా ప్రాణానికి శనిలా దాపరించావు. గెటవుట్. నీ మొహం నాకు చూపించకు” అంటూ అరిచి అరిచి, బిపి పెరిగి పెరిగి అలసి ఆయాసపడుతూ కూర్చున్నాడు. ఇదంతా మామూలే అన్నట్టు రాజా పెరిగిన తన మధ్య వేలు గోరు వైపు చూసుకుంటూ మౌనంగా ఉన్నాడు.

తనకి సమాజంలో చాలా గౌరవం ఉందని మనస్ఫూర్తిగా నమ్మే రాజకీయనాయకుల్లో ఒకడయిన హోమ్ మినిస్టరు, “ఈ రోజునుంచీ ఏ మొహం పెట్టుకుని బయట తిరగ్గలను?” అంటూ వాపోయాడు.

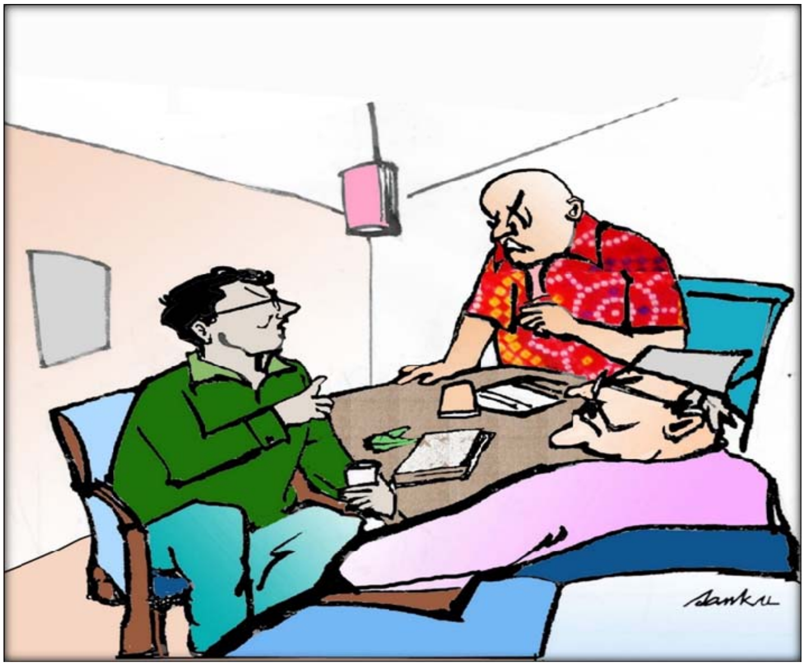

"రేపు అసెంబ్లీలో ప్రతిపక్ష నాయకుడు చీల్చి చెండాడతాడు. 'మీసాలరాజాని ముఖ్యమంత్రి ఎందుకు చేరదీశాడు? రాజా సి.ఎం.కి నిజంగా బావమరిదేనా? కౌసల్యకి సోదరులున్నారా? ఈ చీకటి రహస్యం ఏమిటి?' అంటూ అమాయకమైన జింకను వేటగాడు వేటాడినట్టు నన్ను వెంటాడుతాడు" అన్నాడు ఆంజనేయులు తల పట్టుకుని.

"నా మనవరాలికి హాలీవుడ్ నటుడిని తీసుకొచ్చి చేద్దాం అనుకున్నాను. ఇప్పుడు కనీసం టీవీ నటుడు కూడా రాడు" వాపోయాడు బ్రహ్మానందం

"పబ్లిగ్గా చెప్పకు. ఎవరైనా టీవీ నటుడు నీ మీద దావా వేస్తాడు" అన్నాడు చాణుక్య.

రాజా మధ్యలో కల్పించుకుని "టీవీ అంటే గుర్తొచ్చింది. నిన్న రాత్రి టి.వి.లో మా పబ్లిక్ రొమాన్స్ టెలికాస్ట్ చేశారుట. చానల్ వాడు నా ఫ్రెండే. టేమ్ రేటింగ్స్ బాగా పెరిగాయట" అన్నాడు.

పేపరు వెయిట్ నేలకి విసిరి కొట్టి, "చెప్పు తీసుకుని కొడతాను. ఎక్కడో కాలి నేను ఏడుస్తూంటే మీకు పెళ్ళిళ్ళూ, శోభనం రేటింగ్సూ గుర్తు వస్తున్నాయా?" అని అరిచాడు ముఖ్యమంత్రి.

"ఈ సమస్యకు ఒకే ఒక పరిష్కారం ఉంది" చాణుక్య అన్నాడు.

ముగ్గురూ అతడి వైపు ఆసక్తిగా చూశారు.

"వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్లి చేయడం"

మీసాల రాజా అదిరిపడి "ఏంటి మీరు చెప్పేది" అని అడిగాడు తను విన్నది కరెక్టేనా అన్నట్టు.

"చెప్పాను కదా. దీనికి అది ఒకటే మార్గం. హోమ్ మినిస్టరు, చీఫ్ మినిస్టరు కలిసి ఈ వార్తని వెంటనే ప్రెస్సుకి ప్రకటించాలి. వార్త ఉధృతం తగ్గుతుంది".

"దాన్ని పెళ్లి చేసుకుంటే ప్రపంచంలో ఎక్కడ లేని జబ్బులూ వస్తాయి"

"పబ్బు గడ్డి మీద పబ్లిక్ రొమాన్స్ చేస్తుండగా ఆ విషయం గుర్తు రాలేదా" ఒక బూతు మాట కలిపి తిట్టాడు సి.ఎం.

"రొమాన్స్ చేసిన ప్రతిదాన్నీ చేసుకుంటే మగాడు, అవుతాడు అయిదు వేల మందికి మొగుడు".

"వెధవ కవిత్వం కట్టి పెట్టకపోతే నీ ముఖ్యంగాలన్నిటి మీదా ఒట్టు" కసిరాడు చాణుక్య.

"పోయాక అంగం, ఎందుకిక అర్ధాంగం" అన్నాడు రాజా.

వళ్ళు మండిన బ్రహ్మానందం కోపాన్ని అణుచుకుంటూ, "ఒకడు శ్రీనాధుడు, మరొకడు ఢిండిమభట్టు లెవెల్లో మాట్లాడుకుంటున్నారు చూడు" అని ముఖ్యమంత్రితో అంటూ మీసాల్రాజా వైపు తిరిగి, "అయినా నా మనవరాలికేమి తక్కువ? బంగారం బొమ్మ" అన్నాడు.

"అయితే ఇంట్లోనే ఉంచుకోండి. తొమ్మిది నెలలకో బంగారుగుడ్డు పెడుతూ ఉంటుంది" అన్నాడు మీసాల్రాజా.

"అంత మాట అనటానికి నీకు నోరెలా వచ్చింది రాజా. సుగాత్రి..! పేరుకు తగ్గట్టే అభం శుభం తెలియని అమాయకురాలు".

"కడుపొచ్చే వరకూ కన్నకూతురు కన్నెపిల్లే అని ఇంట్లో పెద్దాళ్ళు అనుకుంటార్ట" అన్నాడు.

బ్రహ్మానందం అతడిని కొట్టబోయి, సి.ఎం.ని చూసి తమాయించుకుని, "ఏమిటి నీ బాధ?" అని అడిగాడు.

"కడుపొస్తే పర్లేదు. 'నా బిడ్డకు తండ్రివి నువ్వేనా' అని అడిగింది. అదీ పర్లేదు. 'నేనే' అని చెప్పాక నా పేరు అడిగింది. అది మరీ దారుణం" అన్నాడు రాజా.

"నువ్వు కాసేపు మాట్లాడకు" అని చాణుక్య మంత్రుల వైపు తిరిగి, "ఆలోచించుకోండి. పబ్లిక్ కి వార్త తెలియటం వేరు, పబ్లిగ్గా సీను చూడటం వేరు. ఈ వార్త దావానలంలా వ్యాపించక ముందే ఇద్దరూ కలిసి పెళ్లి ప్రకటన చేస్తే వేడి చల్లారిపోతుంది. మొగుడూ పెళ్ళాల మధ్య రొమాన్సు మీద ప్రజలకి ఏమి ఇంటరెస్టు ఉంటుంది? వద్దనుకుంటే మీ ఇష్టం. 'బాధ్యతాయుతమైన పదవిలో ఉన్న హోమ్మినిస్టరే పిల్లల్ని ఇలా వదిలేస్తే ఇక ఆయన రాష్ట్రాన్ని ఏం కాపాడగలడు?' అని ప్రతిపక్షం ఇప్పటికే నెగటివ్ కాన్వాసింగ్ మొదలెట్టింది. 'తాము కట్టిన 'టాక్సు-మనీ' ని నాయకుల పిల్లలు ఈ విధంగా ఖర్చుపెట్టటం చూసి ప్రజలు ఇరిటేట్ అవుతున్నారు. 'మంత్రుల పిల్లలకో న్యాయం, ప్రజలకో న్యాయమా?' అంటూ అపోజిషన్ లీడరు దాన్ని మరింత ఎగతోస్తున్నాడు. ఇదంతా రేపు ఎన్నికల్లో రిఫ్లెక్ట్ అవుతుంది. దీనికన్నా ముఖ్యంగా, ఇంత జరిగాక నీ మనవరాలికి ఎలాగూ పెళ్లి అవ్వదు. కాబట్టి ఏదో ఒక నిర్ణయం తీసుకో" అని రాజా వైపు తిరిగి, "విషయం లేకుండా మృగాల్లా పొర్లిపొర్లి, గడ్డిలో దొర్లి దొర్లి, ఫుట్-పాత్ పక్కన కుండీల్లో గులాబీమొక్కల్ని విరగ్గొట్టిన మీ నిరర్థక నిరుపయోగ నిరుపమాన రొమాన్సు వీడియో నేను కూడా చూశాను. ***'రొమాన్సు పై డ్రగ్స్ ప్రభావం – మొగతనాన్ని తగ్గించే***

గంజాయి' అంటూ ప్రభుత్వం గానీ ఈ వీడియోని అడ్వర్టయిజ్మెంటు కోసం ఉపయోగిస్తే, ఇక జన్మలో ఎవరూ డ్రగ్స్ వాడరు. నా మాట విని, పెద్దవాళ్ళని పెళ్లి ప్రకటన ఇవ్వనీ" అన్నాడు.

ఆ విధంగా సమావేశం ముగిసింది. మరుసటిరోజు విలేఖర్ల సమావేశంలో ముఖ్యమంత్రీ, హోమ్మినిస్టరూ సంయుక్తంగా ప్రకటించిన వివాహ వార్త అన్ని పేపర్లలో, చానెల్సులో వచ్చింది.

రవళి నవ్వుకుంది. ఈ ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా కష్టమైన పని... పడని వ్యక్తితో కలిసి జీవించడం..! భాగస్వాముల్లో ఒకరు మానసిక దరిద్రులయితే అవతలివారి జీవితం నరకం అవుతుంది. ఈ రోజు నుంచీ మీసాల్రాజా 'కుక్కలు చింపిన విస్తరిలో భోజనం ఎలా చెయ్యాలా' అని విచారిస్తూ నీటి బయట చేపలా కొట్టుకుంటూ ఉంటాడు. చాలు. చిన్న విజయం. చిన్నదయినా విజయం విజయమే కదా. ఇంతకన్నా పెద్ద విజయం సాధించాలంటే డబ్బు కావాలి.

15

పెద్ద హాలు. అద్దాల వెనుక చిన్న చిన్న క్యూబికల్స్. వాటిలో కొందరు పని చేసుకుంటున్నారు. అంతమంది ఉన్నా కొద్దిగా కూడా శబ్దం లేదు. గాలిలో పరిమళం హాలంతా పరుచుకుని ఆహ్లాదకరమైన ఫీలింగ్ ఇస్తోంది. సరీగ్గా పది అవుతూ ఉండగా సూటు వేసుకున్న ఒక వ్యక్తి హాల్లోకి వచ్చాడు.

"రవళి?"

"నేనేనండీ"

"నా పేరు అశోక్. రండి" అంటూ బోర్డు రూములోకి తీసుకెళ్ళాడు. విశాలమైన రూమ్. లోపల ఎవరూ లేరు. ఇద్దరూ కూర్చున్నాక, "డైరెక్ట్ గా ఇలా చెపుతున్నానని ఏమీ అనుకోకండి. మీరు ఇక్కడికి పెద్ద రికమెండేషన్ మీద వచ్చారని మాకూ తెలుసు. మీకూ తెలుసు. కానీ చక్రధరరావుగారు అలాంటి వాటికి పూర్తి వ్యతిరేకం. ప్రధాన మంత్రి చెప్పినా వినరు" అన్నాడు.

"నేనూ ఇలా చెపుతున్నానని ఏమీ అనుకోకండి. నేను రికమెండేషన్ చేయించింది ఉద్యోగం కోసం కాదు. ఇంటర్వ్యూ కోసం. ఇక ఉద్యోగం అంటారా? మీరు సంతృప్తి చెందితేనే ఇవ్వండి. నాకు ఉద్యోగం అవసరం మాత్రం చాలా ఉంది"

"ఎంత శాలరీ ఆశిస్తున్నారు మీరు?"

"లక్ష"

అతడి మొహంలో ఆశ్చర్యం స్పష్టంగా కనపడింది. ఫైల్లోకి చూసి తలెత్తి, "మీరు సాధారణ పోస్టు గ్రాడ్యుయేటు. అనుభవం కూడా ఏమీ లేదు. ఈ చదువుతో కేవలం పదివేల జీతానికి వచ్చే వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు"

"పది లక్షలు ఇస్తామన్నా రానివాళ్ళు కూడా ఉంటారు అశోక్. మీకు తెలియనిది ఏముంది?"

అతడు అభావంగా, "సరే మీ ఇష్టం. ఈ ఇంటర్వ్యూ రికార్డ్ చేసి చైర్మెన్‌కి పంపిస్తాము. ఫైనల్ డెసిషన్ ఆయనదే. ఏ సబ్జెక్టులో అడగను?" అని ప్రశ్నించాడు

"మీ ఇష్టం. ఏదైనా సరే."

తన తల తిక్క సమాధానాలు అతడికి నచ్చలేదనీ, వెంటనే పంపించి వెయ్యటం ఇష్టంలేక అలా అడుగుతున్నాడని అర్థమైంది. కానీ ఆమె లెక్కలు ఆమెకున్నాయి. కంపెనీ ప్రకటిస్తే అప్లయ్ చేసిన ఉగ్యోగం కాదిది. తనకోసం వాళ్ళు ఏర్పాటు చేసిన ఇంటర్వ్యూ. ఏదో ఒక ప్రత్యేకత లేకపోతే తీసుకోరు. ఈగో దెబ్బ తింటే, తనని ఓడించటానికి అతడు మరింత కఠినమైన ప్రశ్నలు వేస్తాడు. ఛాన్సు తీసుకోవాలి. పరీక్ష కఠినమే. కానీ ఈ ఇంటర్వ్యూ తనకు కాదు. *'...ఏ ఇంట్లో తల్లులు బాగుంటారో ఆ ఇంట్లో మదర్ థెరెస్సాలూ, ఏ ఇంట్లో తండ్రులు బాగుంటారో అబ్దుల్ కలాంలూ పుడతారు'* అన్న కొటేషన్ గుర్తొచ్చింది. 'ఈ ఇంటర్వ్యూ నాకు జ్ఞానమిచ్చిన నా తండ్రికి' అనుకుంది.

"సాధారణంగా ఇంటర్వ్యూల్లో రీజనింగ్, లాజిక్కులకి సంబంధించిన ప్రశ్నలు అడుగుతారు. మీ సబ్జెక్ట్ సోషియాలజీ కదా. అందులో అడగనా?"

"చదివిన సబ్జెక్టులో అడిగితే ఎవరైనా చెపుతారు. ఇంకేదైనా అడగండి" అంది.

మళ్ళీ అదే తలతిక్క.

"పదో క్లాసులో చదివిన తెలుగు పద్యం బీటెక్కులో మర్చిపోతారు. మీరు మూడు నాలుగు సంవత్సరాల క్రితమే గ్రాడ్యుయేటు అయినట్టు మీ రికార్డులు చెబుతున్నాయి. మీకు మీ సబ్జెక్టు ఎంత గుర్తుందో ఏమిటో?"

"ఇవేమీ పెళ్లి చూపులు కావు కదా. తెలిస్తే చెపుతాను. లేకపోతే ఉద్యోగం రాదు. అంతేగా"

అశోక్ మొదటిసారి నవ్వేడు. "ఇంటర్వ్యూ చెయ్యటంలో పది సంవత్సరాల అనుభవంతో చెపుతున్నా మేడమ్. ఏళ్ళ తరబడి చదివిన సబ్జెక్టులో ప్రశ్న అడిగినా చాలామంది పిల్లలు చెప్పలేరు. sin^2(x) + cos^2(x) ఎంతంటే చెప్పలేని లెక్కల స్టూడెంట్సు నూటికి తొంభై శాతం ఉన్నారు".

"ఒకటి" అన్నదామె.

అతడికి అర్థం కాక "ఒకటేమిటి?" అన్నాడు.

"మీ ప్రశ్నకి సమాధానం 'ఒకటి' అని చెపుతున్నాను. అంతే కాదు. మీరేమీ అనుకోకపోతే 'నూటికి తొంభై శాతం' అని వాడకూడదు. 'తొంభై శాతం' అనాలి. లేదా, 'నూటికి తొంభై' అనాలి. సారీ. తెలిసీ చెప్పకపోతే మీరు భవిష్యత్తులో కూడా అదే కంటిన్యూ చేస్తారు"

స్పోర్టివ్‌గా తీసుకుంటున్నట్టు, "థ్యాంక్స్ మేడమ్. నాకింత వరకూ తెలీదు. థ్యాంక్యూ..! ఇంటర్వ్యూ మొదలు పెడదామా?" అని అడిగాడు.

కుర్చీలో సర్దుకుని కూర్చుని, "తప్పకుండా" అంది.

"మొదటి ఇంటర్వ్యూ అంటున్నారు కాబట్టి చిన్న ప్రశ్నతో ప్రారంభిద్దాం. మీకూ కాస్త టెన్షన్ తగ్గుతుంది. భారతదేశానికి తూర్పున ఉన్న బంగాళాఖాతం. దాని ఎదురుగా నిలబడితే, మీ వెనుక వైపు ఉన్న సముద్రం ఏది?"

ఆ గదిలో గాఢమైన నిశ్శబ్దం పాదరసంలా వ్యాపించింది. ఆమె చాలాసేపు మౌనంగా ఉండిపోవటం చూసి, "ఇంతసేపు ఆలోచిస్తున్నారేమిటి మేడమ్ ? తూర్పున బంగాళాఖాతం కాబట్టి, మీ వెనుక ఉండేది అరేబియా మహా సముద్రం" అన్నాడు తేలిగ్గా.

"అరేబియా 'మహా' సముద్రం కాదు. సముద్రం"

అతడు దెబ్బ తిని సర్దుకుంటూ "ఏదో ఒకటి లెండి. కానీ ఇంత సులభమైన ప్రశ్నకి ఎందుకు అంత సేపు ఆలోచించారు?" అతడి స్వరంలో తేలికభావం ధ్వనించింది.

"భారతదేశం అన్నారు కాబట్టి కన్ఫ్యూజ్ అయ్యాను. బంగాళాఖాతం కలకత్తాకి దక్షిణంగా; అస్సాంకి పడమటగా ఉంటుంది. కలకత్తాలో నిలబడితే వెనుక చైనా, రష్యా, ఆర్కిటిక్ ఓషన్ ఉంటాయి. అస్సాంలో నిలబడితే వెనుక పసిఫిక్ ఓషన్; కన్యాకుమారిలో హిందూ మహాసముద్రం, ఆ వెనుక మాల్దీవ్స్ కూడా ఉండొచ్చు."

బాంబులా విస్ఫోటించిన ఆ సమాధానాన్ని జీర్ణం చేసుకోవటానికా అన్నట్టు అతడు ఒక క్షణం ఆగి, 'నిజమే' అన్నట్టు తల పంకిస్తూ, "ఒక చిన్న విషయాన్ని కూడా ఇన్ని వైపుల్నించీ ఆలోచించటం మంచి ఎగ్జిక్యూటివ్ లక్షణం. గుడ్. మరో ప్రశ్న. మీరు మీ క్రింద పని చేసే ఎటువంటి ఉద్యోగస్తుల్ని ఇష్టపడరు?" అన్నాడు, 'పడరు' అన్న పదాన్ని వత్తి పలుకుతూ.

"నా క్రింద పని చేస్తూ నన్ను తిట్టేవాళ్ళని..! మరోలా చెప్పాలంటే, పగలంతా కాపిటలిస్టు దగ్గర పని చేసి, సాయంత్రం మందు తాగుతూ విప్లవ కబుర్లు చెప్పే మేధావుల్ని"

"అదేమిటి? వాళ్ళు నమ్మే సిద్ధాంతం గురించి మాట్లాడుకోవటానికి వారికి హక్కు ఉన్నది కదా"

"తాను నమ్మిన సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకంగా పని చేసేవాడు నూరు శాతం రిజల్టు ఎలా ఇవ్వగలడు సార్?" అన్నది. ప్రపంచంలో అందరికన్నా దురదృష్టవంతుడు తనకి నచ్చని వృత్తిలో పని చేసేవాడు – అనేవాడు తన తండ్రి.

"బ్రతకటానికి ఉద్యోగం కావాలి మేడమ్. ఆలోచనలు మనసుకు సంబంధించినవి".

"నేను చెప్పేదీ అదే. చచ్చే వరకూ మనసుకు వ్యతిరేకంగా పని చేసేవాడు నా దగ్గర మనస్ఫూర్తిగా ఎలా పనిచెయ్యగలడూ అని? ప్రొద్దున్న లేచినప్పటి నుంచీ నన్ను తిట్టుకుంటూ నా దగ్గర పని చేసేవాడిని నేను ఎందుకు మెచ్చుకోవాలి? ఒకవేళ వాడు పనిమంతుడైతే వాడిని మెచ్చుకుంటూ గొడ్డుచాకిరీ చేయించుకుంటూ నాలుగు గింజలు రాలుస్తానే తప్ప వాడిని ఇష్టపడను".

"అప్పుడు అందరూ మీ గురించి ఏమనుకుంటారు?"

"మనలో ఆనందం తగ్గిపోవటానికి కారణం, మనల్ని విమర్శించే వారి నుంచి పొగడ్తని ఆశిస్తాం. మన మంచికోరేవారిలో తప్పులు వెతుకుతాం. బయటవారి గురించి నాకు సంబంధం లేదు. మీరు అడిగింది... 'నా' దగ్గర' పనివారి గురించి అయితే, దీని గురించి ఎంతసేపు చర్చించినా మన ఇద్దరి అభిప్రాయాలూ మారవు" అంది, ఈ టాపిక్ ఇక్కడితో ఆపు చేద్దామా అన్నట్టు.

తరువాతి ప్రశ్న కోసం అశోక్ కాగితంలోకి చూస్తూ, "భారతదేశంలో బ్లాక్-మనీ తగ్గటానికి ఒక సలహా చెప్పమంటే ఏమి చెపుతారు?" అని అడిగాడు. ఆమె క్షణం కూడా ఆలోచించలేదు. "స్థిరాస్తి అమ్మకాలూ, కొనుగోళ్ళూ మొత్తమంతా ప్రభుత్వం ద్వారా చేయాలి" అంది.

"అర్థం కాలేదు. వివరించండి"

"మీ బిల్డింగ్ మీరు కోటి రూపాయలకి అమ్ముదామని, ముప్పై లక్షలు బ్లాక్, డెబ్బై లక్షలు వైట్ అని ఒప్పందం చేసుకుంటారు. ఇది అందరికీ తెలిసిందే కదా. నేను చెప్పిన పద్ధతిలో అలా కుదరదు. ఫ్లాట్సు, స్థలాలు, భవంతులూ... ఏ స్థిరాస్థి అమ్మదల్చుకున్నా ప్రభుత్వానికి తెలియబర్చాలి. ఆపై ప్రభుత్వం వారు 'ఫలానా చోట ఫలానా ఆస్థి అమ్మకానికి ఉన్నది' అని గెజిట్టులో ప్రచురిస్తారు. కొనదల్చుకున్నవారు చూసి వచ్చి రహస్య బిడ్డింగ్ వేస్తారు. అందర్లోకీ ఎక్కువ ధర ఆఫర్ చేసిన వారికి మీరు తప్పనిసరిగా మీ బిల్డింగ్ అమ్మవలసి ఉంటుంది."

"కొనేవాడు అమ్మకందారుతో లాలూచీ పడవచ్చుగా"

"పోటీదార్లు ఉంటారు కాబట్టి, అదంత సులభం కాదు. దీనివల్ల ప్రభుత్వానికి ఆరులాభాలు ఉన్నాయి. తనవాళ్ళకి తక్కువ ధరకి అమ్ముకుంటానంటే ప్రభుత్వానికి 'గిఫ్ట్ టాక్స్' వస్తుంది. వేలం పాట కాబట్టి, అమ్మేవారికి ఎక్కువ ధర వస్తుంది. ప్రభుత్వానికి స్టాంప్ డ్యూటీ వల్ల లాభం కొన్ని రెట్లు పెరుగుతుంది. లావాదేవీలన్నీ బ్యాంక్ ద్వారా జరుగుతాయి కాబట్టి నల్ల ధనం ప్రసక్తి ఉండదు. బ్రోకరు కమీషన్ ఉండదు. రాజకీయ నాయకులు, సినిమా వాళ్ళు, క్రికెటర్లు కోట్లు కోట్లు నల్లధనం రియల్ ఎస్టేటులోకి పంప్ చేయటానికి వీలుండదు".

"కానీ..." అని అతడు ఇంకా ఏదో చెపుతూ ఉండగా, "నేను చెప్పినదంతా వాటర్–టైట్ కాదు సర్. ఇంకా చాలా ఆలోచించాలి. ఊహ చెపుతున్నానంతే" అంది.

"ఇదంతా వినటానికి బావుంటుంది. ప్రభుత్వం, రాజకీయనాయకులు, పారిశ్రామికవేత్తలు పడనిస్తారా? ప్రాథమిక హక్కుల భంగమని ఎవరో కోర్టుకి వెళ్తారు."

ఏదైనా ఒక పాయింటు చెప్పగానే నెగిటివ్‌గా ఆలోచించే జనాలు ఎప్పుడు మారతారు? విసుగు అణుచుకుని, వీలైనంత మృదువుగా, "మీరు నా అభిప్రాయం అడిగారా? సాధ్యాసాధ్యాలు అడిగారా?" అన్నది.

అశోక్ నవ్వి, "మీకు కోపం వస్తున్నట్టు ఉంది. లక్ష రూపాయలు జీతం తీసుకునేవారు అంత తొందరగా ఇరిటేట్ అవకూడదు. ఇంటర్వ్యూలో అదొక భాగం" అన్నాడు.

ఆమె గిల్టీగా ఫీల్ అవుతూ, "సారీ సర్. ఇదే నా మొదటి ఇంటర్వ్యూ" అంది.

"అన్నట్టు మేడమ్. నాదో చిన్న అనుమానం. ఇన్ని తెలివితేటలుండి ఇంతకాలం ఖాళీగా ఎందుకున్నారు?"

"ఖాళీగా లేను. స్కూల్లో పని చేస్తున్నాను. పిల్లలతో గడపటం నాకిష్టం. కానీ ఇప్పుడు డబ్బు అవసరం చాలా ఉంది సార్. అందుకే ఇలా వచ్చాను. పని అయిపోగానే తిరిగి పల్లెకి వెళ్ళిపోతాను."

"ఏ పని?"

"సారీ సర్. అది నా వ్యక్తిగతం."

"ఈ విషయం కూడా చైర్మనుగారికి చెపుతాను" అని కాగితం మీద ఏదో వ్రాసుకుని, "ఆఖరి ప్రశ్న. రీజనింగ్, ఛాయిస్సుల గురించి" అన్నాడు. ఆమెకి వెంటనే సత్య గుర్తొచ్చాడు. ప్రతీసారీ 'దుఃఖమా? సంతోషమా? ఏమిటి నీ ఛాయిస్?' అనే సత్య.

"మీరు ఒక గేమ్–షోలో చివరివరకూ వచ్చారు. మూడు గదులున్నాయి. ఒకదాని వెనుక ఖరీదైన కారు ఉన్నది. 'ఒక ద్వారం తెరిచి మీ అదృష్టం పరీక్షించుకోండి' అన్నాడు యాంకరు. మీరు మొదటి ద్వారం ఎన్నుకున్నారు. యాంకరు రెండో గది తలుపు తీసి చూపించాడు. దానిలో మేకపిల్ల ఉంది. 'కావాలంటే మీరు గది మార్చుకోవచ్చు' అంటూ మీకు మరో ఛాయిస్ ఇచ్చాడు. మీరు 3వ ద్వారానికి మారతారా? అదృష్టంలో తేడా లేదని మొదటి ద్వారానికే ఫిక్స్ అవుతారా?"

"తెలివైనవాడు అదృష్టం కన్నా అవకాశాన్ని ఎక్కువ నమ్ముతాడు సార్. మొదట ఎన్నుకున్న ద్వారం వదిలి, మూడో ద్వారం ఎన్నుకుంటాను"

"ద్వారాన్ని మార్చటానికి, అవకాశం పెరగటానికి సంబంధం ఏమిటి మేడమ్?"

"మూడు గదుల్లో ఒకటి ఎన్నుకున్నా కాబట్టి, నేను గెలిచే ఛాన్సు 1/3. కారు ఏ గదిలో ఉందో యాంకరుకి 'నిశ్చయంగా' తెలుసు. రెండో గది తెరిచాడంటే, 3 గదుల్ని 2 చేసి, నేను గెలిచే చాన్సుని 1/3 నుంచి 1/2 కి పెంచాడన్నమాట. ద్వారం మారటం ద్వారా అతడిచ్చిన ఆ అవకాశాన్ని ఉపయోగించు కుంటాను".

అతడు లేచి నిలబడుతూ, "బాగా చెప్పేరు మేడమ్. ఈ ఇంటర్వ్యూ బాసుకి పంపుతాను. ఆయన ఇంకో గంటలో వస్తారు. అంత వరకూ వెయిట్ చెయ్యండి. గుడ్ లక్" అని వెళ్తున్నవాడు ఒక క్షణం ఆగి, "మీగ్గానీ ఈ ఉద్యోగం వస్తే నేను మీ కిందే పని చేయాలి' అన్నాడు.

"అలా ఏమీ లేదండీ. నేను ఎంత పొగరుగా పాండిత్య ప్రకర్ష్య ప్రదర్శించినా, భాషాదోషాలు సరి దిద్దినా ఓర్పుగా సహించారు. థ్యాంక్యూ సార్. మీలాంటి వాళ్ళు చాలా అరుదు. మనిద్దరం కలిసి పని చేయడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. అఫ్కోర్స్... నాకు ఉద్యోగం వస్తే" అని నవ్వింది.

అతడు వెళ్లిపోయాక తిరిగి వచ్చి హాల్లో కూర్చుంది. పది నిముషాలయింది. ఇంకెంత సేపు ఉండాలో అనుకుంటూ ఉండగా ఫోన్ మోగింది.

"రవళీ?"

"మాట్లాడుతున్నాను"

"నేనమ్మా. చక్రధరరావుని. ఇంటర్వ్యూ అదరగొట్టావుగా "

❦❦❦

సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ఒక్కసారిగా ఆమె చెయ్యి వణికింది. ఇంటర్వ్యూ గురించిన అభినందన వల్ల కాదు. ఆయన అంత ఆప్యాయంగా ఏకవచనంలో సంబోధించటం వల్ల. అంబానీ నో, బిర్లానో సడన్‌గా ఫోన్ చేసి పలకరిస్తే ఎలా ఉంటుందో అటువంటి అనుభూతి.

"నేను రావటానికి మరో అరగంట పడుతుందమ్మా. పైన మా అమ్మాయి కల్పన ఉంటుంది. తనకి చెప్పాను. వెళ్ళు. మంచి కంపెనీ ఇస్తుంది".

ఆమె ఆనందానికి బ్రేక్ పడింది. 'ఆమె తనకి కంపెనీ ఇవ్వటం ఏమిటి?' అని మనసులో విసుగ్గా అనుకుంది. ఆమె మౌనాన్ని మరోలా అర్థం చేసుకుని, "కింద పదిహేడు ఫ్లోర్లూ మా ఆఫీసులు. పైన రెసిడెన్సు" అన్నాడు.

"ముంబాయిలో అంబానీలా" అంది కాసింత కసితో కూడిన ఇరిటేషనుతో.

ఆయన నవ్వి, "అంత కాదులే. అశోక్ వచ్చి తీసుకు వెళ్తాడు. వెళ్ళు" అన్నాడు.

'వెళ్ళను' అందామనుకుంది గానీ, ఈలోపులో అశోక్ వచ్చాడు. అన్యమనస్కంగా లేచింది. ఇద్దరూ లిఫ్ట్ లోకి ప్రవేశించారు. "కల్పన వయసు ఎంత ఉంటుంది?" అని అడిగింది.

"పదహారు – పదిహేడు"

భ్రుకుటి ముడివడింది. పదహారేళ్ళ పిల్ల. క్రిందికి వచ్చి మాట్లాడాలి. లేదా అంత ఇంటరెస్టుంటే వచ్చి తీసుకెళ్ళాలి. రమ్మని పిలుపేమిటి? అధికార దర్పం..! కళ్ళు మిరిమిట్లు గొలిపే తమ ఐశ్వర్యాన్ని ఎదుటి వారికి చూపించుకోవాలనే చాలామంది ధనవంతులకి ఉండే అంతర్లీన కోరిక..!

లిఫ్ట్ పైకి వెళ్తుండగా, "మీ ఇంటర్వ్యూ బాస్ కి పంపాను. మొత్తం విన్నారు. బహుశా దాన్ని కూతురుకి ఫార్వర్డ్ చేసి ఉంటారు. ఆ పాప మిమ్మల్ని అందుకే కలవాలనుకుంటోంది అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

"అదేమీ వాల్మీకి రామాయణం, పోతన భాగవతం కాదు. ఇంటర్వ్యూ" అంది చిరాగ్గా.

పదిహేడో అంతస్తులో లిఫ్ట్ ఆగింది. ఇద్దరూ పొడవాటి కారిడార్ లోంచి వరండా ఎడమ వైపు హాలులోకి ప్రవేశించారు. చిన్నసైజు పెళ్లి చెయ్యటానికి సరిపోయేటంత ఉంది హాలు. గోడలకి బంగారం, సీలింగుకి ప్లాటినం తాపడం చేసినట్టు ఉంది. షాండ్లియరు ఖరీదుతో ఒక మధ్య తరగతి కుటుంబం ఆర్నెల్లు బ్రతకొచ్చు. హాల్లోంచి కల్పన గదిలోకి

ప్రవేశించారు. ముందు ఆమె పెర్సనల్ లివింగ్ రూమ్. దాని వెనుక బెడ్రూమ్ కనపడుతోంది. కుటుంబ సభ్యులందరికీ బెడ్-రూములతో పాటూ విడివిడిగా లివింగ్ రూములు..!

గదిలోకి ప్రవేశిస్తూనే ఆమె నిశ్చేష్టురాలై నిలబడి పోయింది.

“మీరు కూర్చోండి మేడమ్. అమ్మాయి వస్తుంది. నేను వెళ్తున్నాను” అన్న అశోక్ మాటలు కూడా వినపడలేదు.

గోడలకి తైల వర్ణ చిత్రాలు. ఒక దాన్ని మించి ఒకటి. ప్రొఫెషనల్‌గా లేవు. నిజాయితీగా ఉన్నాయి. కళ్ళు విప్పారితం చేసుకుని చూడటంలో తనని తాను మరచిపోయి ఉండగా వెనుక నుంచి, ‘హాయ్’ అని వినపడి వెనుదిరిగింది.

సెలయేరు జీవనది అవటానికి సమాయుత్తమవుతున్న వయసు. ఆమె తండ్రి కూడా తన తండ్రి లాంటివాడే అనుకుంటా. లంగా, ఓణీలో ఉంది. ఉరకలేసే అల్లరికి మర్యాద కళ్ళెం వేసినట్టు ఉంది.

“నా పేరు కల్పన. నాన్న మీ ఇంటర్వ్యూ పంపారు. ‘చూడు ఎంత బాగా చెప్పిందో’ అన్నారు. మీరు బాగా పుస్తకాలు చదువుతారా? అయినా పుస్తకాలు చదివితే ఇదంతా రాదు లెండి. గుర్తుండాలి. గుర్తు ఉండాలంటే చదువు మీద ఇష్టం ఉండాలి. ఎందుకో మీతో స్నేహం చేసుకోవాలనిపించింది. నాన్నకి చెప్పాను. ఆర్నెల్లు సావాసం చేస్తే వారు వీరవుతారట. మీతో ఉంటే మీ తెలివితేటలు కొంచెమైనా వస్తాయేమో అని ఆశ. మీకిష్టమేనా? ఏమీ అనుకోకండి. లొడలొడా మాట్లాడటం నా అలవాటు. మా నాన్నకి నాలో నచ్చని విషయం అదొక్కటే. అవునూ. అస్సాం అన్నారేమిటి? అస్సాం పక్కన సముద్రం లేదుగా. మీ ఉద్దేశ్యం ‘సముద్రం ఉన్న వైపు చూస్తూ’ అయి ఉంటుంది. అంతేగా. అంతేలెండి.”

ఆ అమ్మాయి ఇంకా మాట్లాడేదేమో కానీ అంతలోనే ఇంటర్‌కమ్ మ్రోగింది. మాట్లాడి పెట్టేస్తూ, “నాన్న వచ్చారు. అశోక్ మిమ్మల్ని తీసుకెళ్ళటానికి వస్తున్నాడు. మీకు ఇష్టమైతే అక్కడ అయిపోయాక మళ్ళీ రండి. మాట్లాడుకుందాం. మీకు ఇష్టమైతేనే సుమా”

“ఈ బొమ్మలు ఎవరు వేశారు?”

“నేనే. ఎలా ఉన్నాయి”

రవళి స్థబ్దురాలైంది. ఆ పాప వైపు ఆరాధనా పూర్వకంగా చూస్తూ, “ఇంత చిన్న వయసులో ఇంత అద్భుతంగా” అనబోతూ ఉంటే, “ఇక పనేం ఉంది? చదువు లేదు. బొమ్మలెయ్యటమేగా” అన్నది.

“అదేమిటి? చదువు లేదా?” ఆశ్చర్యం, అనుమానం మిళితమైన స్వరంతో అడిగింది రవళి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments